

skatteankenævnskendelser ofte først afsiges mere end 3 år efter indkomstårets udløb.

Under bemærkningerne til § 1, nr. 20 er der givet eksempler på betydningen af de foreslåede lempelser.

Herudover foreslås den lempelse, at i de tilfælde, hvor hidtidig ligningsmæssig praksis er endeligt underkendt ved en Landsskatteretskendelse eller ved en dom, og Told- og Skattestyrelsen bestemmer, at skatteansættelser vedrørende andre skattepligtige foretaget efter den nu underkendte praksis, skal kunne genoptages, skal genoptagelse kunne ske tilbage fra og med det indkomstår, der har været prøvet i den første sag, der resulterede i den underkendende kendelse eller dom, jf. forslaget til § 35, stk. 1, nr. 7. Dette svarer til den hidtidige praksis med genoptagelsescirculærer fra Told- og Skattestyrelsen, jf. T&S-cirkulære 1993-9, men med den ændring, at fristberegningen fremover ikke skal udmåles til 3 år forud for tidspunktet for den først underkendende Landsskatteretskendelse eller dom. Forslagets gennemførelse vil bevirke, at behovet for at hver enkelt, der er blevet skatteansat efter en omtvistet skattepraksis, forfølger sin sag til Landskatteretten og eventuelt ved domstolene, mindskes, med deraf følgende procesbesparelser.

Uanset de foreslåede lempelser af ansættelsesfristerne efter skattestyrelsesloven, er foretagelse af en skatteansættelse som udgangspunkt bundet af de almindelige frister for forældelse af skattekrav, det vil sige normalt 5 år fra forfaldstidspunktet. Dette gælder dog i sagens natur ikke forslaget til § 35, stk. 1, nr. 7.

Efter forslaget er det i øvrigt en generel betingelse for at ændre en skatteansættelse uden for de almindelige 3-årige ansættelsesfrister, at ændringen indebærer en - isoleret set - bruttoforhøjelse eller bruttonedsættelse på mindst 5.000 kr. af en indkomst, der skal indgå i grundlaget for skatteansættelsen, jf. forslaget til § 35, stk. 2.

Det er efter forslaget endvidere en generel betingelse, at ændringen varsles - eller anmodning om ændringen fremsættes - inden rimelig tid efter at skattemyndighederne, respektive den skattepligtige, er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder fristforlængelsen, jf. forslaget til § 35, stk. 3.

Det foreslås ud fra administrative hensyn, at en skatteansættende myndighed som udgangspunkt ikke afskæres fra at gennemføre en ansættelsesændring af grunde som nævnt i § 35, stk. 1, selv om skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Ligningsrådet tidligere har taget stilling til samme forhold som det, der nu er grundlag for at ændre, jf. forslaget til § 35, stk. 4. Forslaget skønnes retssikkerhedsmæssigt forsvarligt

under hensyn til de kriterier for ekstraordinær genoptagelse, der er foreslået i § 35, stk. 1.

6. Skatteforbehold, jf. forslaget under § 1, nr. 23 til § 37 B i skattestyrelsesloven: I forbindelse med en privatretlig disposition kan det stilles som en betingelse for dispositionens gennemførelse, at dispositionen af myndighederne tillægges en nærmere angiven skatte­retlig virkning (skatteforbehold). Det er almindeligt antaget, at en sådan betingelse i en privatretlig disposition skal respekteres af skattemyndighederne.

Skatteforbehold vedrører til en vis grad samme problemområde som omgørelse, jf. forslaget under § 1, nr. 23 til § 37 C, og skatteforbehold giver anledning til tilsvarende administrative problemer som omgørelse.

Disse administrative problemer består bl.a. deri, at privatretlige dispositioner, der er foretaget adskillige år tilbage i tid, nu ændres tilbage fra det tidspunkt, hvor dispositionen oprindeligt blev foretaget, med den virkning, at den da foretagne skatteansættelse - og ofte skatteansættelser for følgende år - nu skal ændres.

Til afbødning af disse administrative problemer foreslås, at et skatteforbehold kun skal tillægges virkning, hvis det er klart, skriftligt og oplyst overfor den skatteansættende myndighed senest samtidig med at skattemyndigheden oplyses om dispositionens øvrige indhold. Det sker normalt efter anmodning som led i ligningsarbejdet. Det foreslås endvidere, at skattemyndigheden skal kunne afvise et skatteforbehold, hvis de privatretlige virkninger af, at forbeholdet gøres gældende, ikke er klare og overskuelige.

Efter forslaget afgøres disse krav til skatteforbehold som led i den almindelige ligning, og afgørelser herom påklages administrativt som en skatteansættelse.

7. Omgørelse, jf. forslaget under § 1, nr. 23 til § 37 C i skattestyrelsesloven: Efter hidtidig administrativ praksis kan Ligningsrådet, eller den Ligningsrådet har bemyndiget dertil, efter anmodning tillade, at en privatretlig disposition, der ændres, tillægges oprindeligt skatteretlig virkning, såkaldt »omgørelse«.

Formålet med omgørelsespraksis kan formuleres således, at det er at undgå tilfælde, hvor en borger beskattes på grundlag af en privatretlig disposition, der har uforudsete skattemæssige virkninger, der er væsentlige og uhensigtsmæssige.

Efter SD-cirkulære 1986-22 har Ligningsrådet bemyndiget de lokale ligningsmyndigheder til at tillade omgørelse af hovedaktionærdispositioner efter nærmere angivne retningslinier. Herefter kan omgørelse tillades, hvis følgende tre betingelser er opfyldt. For det første skal den ændring af den privatretlige disposition, der ønskes gennemført, være enkel og oversku-